Ч. 160. (331). Львів, Четвер, дня 29. червня 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В занятих територіях 4 коп.

Виходить що дня ране кромі понеділка.

Умова передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ півроку	9·— „
„ чверть року	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12.— „
„ чверть року	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границею:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламації вільні від поштової оплати. Рукописі приймає ся лиш оплачені, а звертає ся тільки важнійші і застережені. — „Українське Слово" продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руська 3.

Ціна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 1 К. за стрічку, а в оповістках 60 сот., в редакційній часті 1 К. Повідомленя про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Про положенє на російськім фронті.

До „Oesterr. Morgenztg" доносять з воєнної пресової кватири під датою 27 с. м.: На височинах на північ від Кут та коло Якобенів відперто вчера легко більше російських наступів, причім ворог поніс тяжкі втрати.

В многих місцях провірено при помочи полонених, що доперва в послїдних днях прибули нові запасні війська. Над Стрипою взагалї супокій; всї наші становиська держимо сильно в нашому посїданю. На границї між Бродами і Радивиловом відперли ми Росіян, — до чого самі в своїм звідомленю признають ся, — вже огнем нашої артілєрії, а так само і на захід від Нового Почаєва. Білянс вчерашного дня годить ся доповнити успішними боями німецьких військ, які відперли без виїмку всї ворожі наступи між Стиром і Стоходом.

До „Berl. Tagbl." пишуть з головної кватири: На північнім відтинку тривало до 13-ого червня пересуванє Москалів з полудневого сходу. В тім дни зайняли ми наш теперішний фронт. В ночи з 14 на 15 заатакував нас один зі сибірських корпусів, та не вспів пересунути нашу слабку лїнію. 16-ого наступали на переміну ми й Росіяни. В непорішених борбах становиська задержано. Від 17 зачали ми офензиву, а Росіян зіпхнули до оборони. Що російську лявіну приневолили ми відносно скоро задержати, се вже вимовний успіх. Опісля здобули ми на ріжних місцях значний простір. Наш наступ з полудневого заходу в околиці Горохова віддав нам в посїданє Колиптів. Відти відкидали ми Росіян далї у східним напрямі. Так взяли ми Звиняче і йдемо на Блудів. Коло Липинова на південь від Зубільно взяли ми передові російські становиська. Село Линовка, о яке ведуть ся горячі бої від 21. с. м. окружили ми з трьох сторін.

Воєнний кореспондент „N. fr. Presse" пише: Серед тяжких борб та великого труду доконують ся нові добичі терену на російськім фронтї. Російська армія одержує все нові дивізії і кидає їх в вир борби. Коли ходить о російські втрати, то варта звернути увагу на слова ґен. Брусїлова, котрий заявив одному анґлїйському дневникареви, що наступи тодї лише є обильні в страти, коли є безуспішні. А в теперішній офензиві доносить ґенеральний штаб о 80 безуспішних наступах. Наступи сї були розкинені на велику скалю і неприятель поніс, як стверджено великі втрати.

В самім відтинку Вікно-Добронівці відперто 27 російських наступів, з тих 13 одного дня. На відтинку Тернопіль, де в першім тижни вели ся дуже криваві борби, відкинено 18 великих офензивних наступів. В однім дни 6 с. м. відкинено 7 наступів. На фронтї Кольків, де борби повторяють ся що дня, 13 наступів і то масових не удало ся. На фронтї Стоход-Стир від хвилї, коли часть Росіян перейшла Стир, відкинено наступи майже кождого дня. Під Вишнївчиком відкинено 6 наступів. Більше наступів там не було.

З тих фактів можна витворити собі понятє, які криваві і болючі були втрати Росіян.

„Times" пише: По хвилях радости ізза російської офензиви запанувала в анґлїйській пресі тишина. Дневник стверджує з огірченєм, що російська офензива не принесла ніякої помочі Анґлїї. Коаліція пробувала богато плянів від початку війни, але нї один з тих плянів не ослабив західного фронту. Тепер противник держить ся сильно над Стрипою. Перед покінченєм тих борб, або відкиненєм військ неприятеля, не можна ожидати поступів російської офензиви.

„Vossische Zeitung" пише: З досвіду дволїтної війни знаємо, що битви, які розвивають ся з позиційних борб, мають кілька стадій. Головна фаза борби, яка рішає про побіду, се ненадійне заскоченє неприятеля, яке вимагає напруженя всїх сил атакуючого.

Друга і перша фаза, се дальший перебіг першої. В тих фазах відбуває ся нервове звиванє фронту уступаючого противника, який шукає нових точок опору для оборони. Коли возьмемо під увагу вислїд російської офензиви в четвертім тижни, мусимо ствердити, який малий є вислїд Росіян в порівнаню хотьби до нашої офензиви під Горлицями. Тепер можна сказати, що перша фаза червневої офензиви покінчила ся. А хотяй Брусїлов, як доносить „Times" вже 16 червня телеґрафував до царя, що „з глубокою вірою надіє ся, здобути такі успіхи, які остаточно знищать ворога", то однак розумно думаючи, вислїд російської офензиви є дуже не великий. Ґрупа ґен. Ботмера стала осию боєвої лїнії. Вона стоїть ненарушена і хоронить цїлий фронт перед проломом.

З воєнної пресової кватири доносять з 24. с. м.: Російські наступи на наш осередок фрон-

Із дневника полоненого.

(Далї).

Накінець всї рушили в далеку непевну дорогу, зоставляючи позад себе своїх близьких, проливаючи рясні сльози в пекельних стражданях душі. У кождого з нас закаменїло серце, потерпло тїло. Нема слів, нема балачки — кождий поринув у свої думи про свій рідний куточок, про свою рідну семю, зоставлену без захисту. Але потрохи почались балачки про своє становище, про безталанність своїх дїтий, про те, що всю голоту забірають, а поміщики зістають ся і вониж будуть гріти руки біля їх семей голодних, як гріли і досї. З тої злости вони почали робить пакости панам, палючи копи і рвучи бураки і т. и.

Вздовж дороги протягнулась чорна лента підвод з людьми, і не видно її нї початку, нї кінця. А куди їдуть сії люде, чого їм треба, навіщо покидають свої рідні гнїзда, що їх гонить? А може вони яку провину зробили і їх женуть на каятя? Що се робить ся на світї, яка се таки природна невидима сила жене сї міліони людий на смерть?! Як се воно таємничо зроблено, що одна людина може повертать міліонами, як хоче — і всї роблять те, що в души ненавидять?!...

Під вечір ми приїхали в С..., де зібрались вояки з усієї волости. Народу сила превелика, немов галичі; — гамір, шум, метушня стояли повсюди. Люди юрбами стояли, балакаючи проміж себе про несподїване горе. А там зібравшись в гурток розправляють, старими рахунками нагорожають, деяких стусанами — яка дика розправа? Накінець після молебня всї страшенно заметушились і рушили в непевну дорогу вже всею волостю.

Їхали ми крізь села і в кождім селї нас стрівали юрби людий, чоловіків і жінок, старих і малих. Богато з них гірко плакали, дивлючись на нас, споминаючи своє лихо. Тяжко було дивитись на таку картину, а ще тяжше робилось, коли бачиш, що ті, котрі покидали дома нещасних дїтий, материй — дорогою обижають таких же бездольних. А ось в одному селї розбили монопольку, забрали горілку і з жадобою напів диких людий випивали її. Напившись горілки пяна товпа почала заводити ріжних пісень, — але сї напів дики викрики були схожі на зойк раненого звіря.

Чим дальше сї дикі завиваня приймали ширші розміри і ось уся товпа, приблизившись до панського двора кинулась нищити все, що попало. Тащать хлїб з копами на возах, палять копи, солому, панські будинки. Пяні, озвірілі люде кинулись до панського управителя, побили вікна, побили меблї в кімнатах і на кінець збили і його і рушили дальше...

Сум душу обгортає, коли подумаєш, що недавно сї люде тихомирно хозяїнували, захищаючи своє гнїздо, свою сїмю од нещасних випадків. тепер такі буйні, озвірілі, напів дикі накидують ся на все, мов голодний звір...

Смутнії картини, смутні невеселі,
А иньших не знайдеш ти тут!

II.

Безлад мобілїзації. — Гурт знайомих учителів. — Відїзд до баталїону. — Божественна сила української пісні. — Кому потрібна війна? — Напад запасних на базар. — Поведїнка ротного командира супроти ополченців.

Накінець ми переїхали в Польщу до воїнського начальника. Тут була велика сила людей, всї вони метушились немов комашня. Проміж них снувались взад і вперед якісь начальники, даючи розпорядженя, спросять людей, відправляють і знов спросять і знов відправляють, а люду все прибуває і прибуває. Кого кого тільки тут не здибаєш, починаючи з самого простого люду і кінчачи людьми з вищою освітою.

Стрінув я тут богато своїх колеґів, кожний день ми збірались до воїнського начальника і кожний день нам казали приходити завтра, а тимчасом приплив людий скінчив ся. Кожного дня одправляли по кілька партій; натовп коло присутствія почав зменшуватись, — настрій нашої братії був піднеслий, схвильований. Вони пильно до всього придивлялись, до всього прислухувались, ловили кожду звістку, кожду чутку, але гарного для себе нїчого не знаходили. Щоб убити час, вони то бродили без всякої цїли по

ту відновили ся вчера з великою завзятостю. На полудневий схід від граничної стациї Радивилів австрійські війська відперли кілька слідуючих по собі нагальних російських наступів і завдали Росіянам великі втрати. На північний захід від Тернополя, на право від зелізничої лінії до Львова головний російський наступ заломив ся в огни наших батерій. Ті Росіяни, котрим удало ся дійти до наших дротяних перешкод, кидали гранати нової конструкциї, наповнені ґазом, який мав приголошити оборонців стрілецьких ровів. Всіх тих Росіян вибили наші жовніри.

На північнім крилї ґрупа військ ґен. Лінсінґена поволи але безперериво посуває ся вперед і займає терен та відкидає всї російські наступи звернені на Торчин. Тепер пробують Росіяни наступить на північнім скрайнім крилї, ударяючи на північний захід від Чарторийська здовж лінії Серни-Ковель.

На полудневім крилї на Буковині окрилюючим рухом викинули ми неприятеля здовж Черемоша.

Світова війна.

Америка перед війною.

АМСТЕРДАМ (Ткб.) „Times“ доносить з Нового Йорку: Вільзон запросив до себе комісії для справ заграничних і повідомив їх, що положене є дуже поважне. Він побоює ся, що Каранзу можна буде лише силою наклонити до уступок, що треба буде вислати більше війська та перевести енергічну бльокаду. Мексік чим раз більше ворожо відносить ся до Получених Держав.

ВАШІНГТОН. (Ткб.) Признають загально, що по відчитаню ноти до Мексіка положенє стало дуже поважне. Президент Вільзон відбув конференцію з провідниками сторонництв Палати депутованих і Сенату. На конференції обговорювано положенє. Президент комісії сенату заграничних справ висказав ся по конференциї, що війну годї буде оминути.

НОВИЙ ЙОРК. (Ткб.). Доносять з Тореон, що цивільне населенє і війська Каранзи здемолювали в місті американський консулят.

МАДРИТ. Еспанська кольонія в Мексіку звернула ся до короля Альфонса з телеґрафічною просьбою, щоби ужив свого посередництва в справі недопущеня до війни між Мексіком а Злученими Державами. Еспанська преса попирає одноголосно просьбу. Король Альфонс постановив ужити цїлого свого впливу, щоби вдоволити земляків в Мексіку.

АМСТЕРДАМ. „Times“ пише: Анґлійське правительство повідомило Америку, що на случай виправи проти війська президента Каранзи, Америка може числити на правдиву поміч Анґлії, котра є дуже заінтересована в мексиканських копальнях нафти, які належать до анґлійських синдикатів.

* * *

місті, то грали в карти. Схвильована нашої братії виходило за межі самообладаня. З бадьорих, дївих людей поробились нещасними, пригнїченими, убитими горем.

Але надії не тратили, що нас вернуть до нашої продуктивної роботи, де нас ждали діточки. Але час ішов, а нас не вертали і надія гасла.. Накінець 4 (17) августа остання надія пропала: нам обявили, що одправляють в 41. запасний баталїон в городу К...

Вся наша братія заметушилась і зібравши всї свої манатки спішили найняти підводу. В годин чотири опісля полудні всї були на вокзалї (двірці), розмістившись зі своїми пакунками в ждальни. Нас було чоловіка 70. Дехто пив чай, дехто балагурив про сучасне житя, а настрій у кожного був ненормальний. Стук вагонів, які пересували з колїї на колїю, скрипіт підвод, що підвозили до вокзалу запасних, викрики робочих, свист паровозів, льокомотив проймали душу. Свистки кондукторів, натовп народу, загальний галас од їх балачок — все се змішалось в купу і страшенно неприємно відзивалось на душі. Хотїло ся утекти геть далеко од усього метушіня, од людського гамору в свій тихий куток, вернути до своєї повсякчасної роботи. До того усього як згадаєш, що лишились дома старенькі батько й мати, котрих при лихій годині не буде кому обійти, то сум душу обгортає і серце стискаєть ся до болю.

(Далі буде).

На західнім фронті.

Военний критик „Pester Lloyda“ пише: Як відомо, взяли баварські війська на північнім фронті під Верденом панцирний форт Тіомон і при тій нагоді займяли часть села Флер. Три форти Дуомон, Фроа, Тер і Бельвіль, з котрих перші зайняло вже німецьке військо, лежать в прямій лінії, яка іде з північного сходу на полудневий захід вузким хребтом горбів тої самої висоти. З Тіомон відлучує ся бічний хребет до села Флєр і продовжує ся в напрямі Совіль.

Форт Фроа Тер відділений від найблизшого Бельвіль вузким втятем терену.

Німецька бойова лінія на північнім відтинку Вердену біжить до місцевости Бро через Тіолюн Флер до Данлюн. Найблизша запора, яку мають тепер Німці побороти лежить на лінії получення фортів Фроад Тер, Сувіль і Таран.

Здає ся, що Німцам по якімсь часї удасть ся перервати найблизший пас фортів. Тут не можна мірити успіху величиною здобутого терену. Тут Французи борють ся з надлюдським напруженєм о кожду пядь землї і кождий метер здобутої землї вимагає великого напруженя.

Ріжні вісти.

КАРЛЬСРУГЕ. (Ткб.). Докладне слїдство ствердило, що французькі летуни кинули в день Божого Тіла 29 бомб на місто. Два французькі літаки зневолено присісти на лївім березї Рену а летунів забрано в полон. Бомби були виповнені дуже трійливою матерією, бо рослини коло місця вибуху пожовкли. Згинуло 110 осіб т. є. 30 мущин, 5 жінок і 73 дітий; ранено 147 осіб, в тім 48 мущин, 20 женщин і 79 дітий. Шведський король був в часі наїзду на замку.

БЕРЛІН. (Ткб.). Румунське правительство вислало до російського правительства протест ізза нових зарядженъ російського військового команданта над Дунаєм. Румунія протестує проти зарядженя, яке заказує румунським подорожним виходити на поклад в переїзді Дунаєм коло Ренї.

БУКАРЕШТ. (Ткб.). Вчера заборонили власти зорганізованих зборів робітників в Галачі. Робітники оголосили загальний страйк. Слїдуючого дня робітники устроїли великий похід улицями міста та атакували війська палицями і камінями, яке хотїло спинити похід. Від сторони робітників впало кілька стрілів. Прийшло до уличної борби, в якій убито 5 робітників а ранено 4 робітників і одного жовніра.

БУКАРЕШТ. „Русское Слово“ пише: В нашім інтересї лежить, щоби ми виступили на Балкані з як найбільшими силами. Тому мусимо перейти через Румунію і то не лише через Добруджу, але також через Молдавію. Румунія не буде противна тому, бо не зробимо сего в ворожих намірах.

— БАЗІЛЕЯ. Король Константин заявив свому окруженю: Тому що часть мого народа є тої думки, що наша політика повинна бути иньша, як вона є, розвязую парлямент і розписую вибори. Як конституційний володар не мішаю ся до непорозумінь сторонництв. Нехай буде так, як народ хоче.

ЦЮРІХ. „N. Zür. Ztg“ доносить: Остання конференція в Льондонї обговорювала справу анґлійсько-французької офензиви на заході, яка має доповнити російську офензиву.

ЛЮҐАНО. З Солуня доносять, що борби передної сторожі на ґірськім теренї між Ґевґелями а Монастиром набирають чим раз більше нагальности. Доносять також про великий рух військ неприятеля. Летуни обкидали бомбами становиська коаліції над Вардаром. Двобій артилерії триває дальше.

ВІДЕНЬ. „W. Allg. Ztg“ доносить: 20 с. м. скликав цар до головної кватири французьких та анґлійських штабових офіцирів, також візвав Куропаткіна, Радка Дімітрієва і Брусілова на военну нараду. Нарада мала ствердити, чи російські резерви досить сильні, щоби можна вести довшу зачіпну війну в стилю Брусілова.

БЕРН. В Сорбонї відбуло ся торжественне принятє Італійців. Присутні були Анатоль Франс, Людвик Бартон і Тітоні. Амбасадор Тітоні заявив, що бажає собі умірковaного мира, але такого „щоби осередні держави не могли вже більше мілітарно загрозити Европї“. Осередні держави хотїлиби тепер здержати війну, але не є в силї. Ніхто не може сего вчинити, бо льоґіка призначеня і подій є сильнійша від людської волї.

БУКАРЕШТ. Доносять, що в російські війську, яке оперує в Буковині є два полки Сербів.

ЛЬОНДОН. (Ткб.). З Лївестоф доносять: Корабель „Астрольоґ“ затонув. З залоги уратовано 8 людий, решта утонула.

КАРТАҐІНА. (Ткб.). Грецький корабель „Ґіста“ розбив ся. Залогу уратовано. Затонули італійські кораблї: „Сан Езіта“, „Саґрадо“, „Фаміґлія“, французький „Шіпшеля“ і корабель „Яґванспера“ невідомого походженя.

БАРЦЕЛЬОНА. (Ткб). Англійський корабель „Canford Chine“ з Кардіф, затонув. Уратовано капітана і 12 моряків.

ПАРИЖ. (Ткб.). Дневники доносять, що в борбі з німецькими літаками згинув під Верденом американський летун у французькій службі Шатман, а в борбі коло Бар ле Дік згинув Американець Барнлей.

АМСТЕРДАМ. (Ткб.). Сторонництво ірійська в Дублині, приняло пропозицію Георґея тимчасової угоди в ірляндській справі.

Справа дрібних націй в Росії.

„Kuryer poznański“ доносить з Копенгаґи: Петроградські часописї з д. 9, 10 і 11 червня містять дебату на конвенті сеньорів державної думи в справі неросійських націй.

Вперед відчитано внесенє націоналїстів правиці, які домагають ся виключення посла Лемпицького, котрий підписав звісний меморіял до президента Вільсона в справі гнету неросійських народностий в Росії.

В тім внеску читаємо між иншим: В меморіялї до Вільсона містить ся жалоба, що російське правительство обходить ся зі всіми неросійськими націями дуже суворо. Меморіял підписав також посол до думи Лемпіцький, який остав ся у Варшаві.

Всї вісти є одногідні в тім, що Лемпіцький веде протиросійську аґітацію. Вже ся обставина, що він підписав згаданий меморіял, промовляє за тим, щоб його вичеркнути з посольської лісти.

Фракція націоналїстів правиці вносить проте, щоб передати внесенє про вилученє його з посольської лісти. Внесок дав привід до широкої дискусиї. Польський посол ґраф Путкамер заявив: Польське коло в думі ще у вересни м. р. виключило Лемпіцкого, позаяк він зірвав зносини з Колом польським і позаяк воно вже від року не має про него ніякої вісти. Президент Думи Родзянко доказував, що нема основи до дискусиї в тій справі.

Дневникарські вісти про врученє меморіялу і підпис Лемпіцкого тяжко провірити. Родзянко особисто не привязує до меморіялу ніякого значіня, бо його зміст не виявляє переконань малих націй, що мешкають в Росії. Дійсні погляди тих націй висказували урядові речники також з трибуни Думи; нема сумніву, що всї нації сповчувають одноцїдність з російським народом.

Представник Музулманів заявив, що мимо підписаня меморіялу Турком, нї одна музулманська ґрупа не прилучилась до сеї акциї.

Провідник робітничої партії Керенський, зазначив, що врученє сього меморіялу є в всякий случай симптоматичне; не можна сього легковажити, позаяк є воно ще одним доказом, як анормальне є положенє малих націй в Росії. Дума повинна поставити на дневнім порядку справу націй. Вона є так само важною, як реформа самоуправи міст і земств. Всї народности мусять бути зрівнані з російською нацією.

Соц.-дем. посол Ченкелї заявив в справі меморіялу: Треба відріжнити фалшиву дорогу і основну суть. Як представник Грузинів уважає за недопустиме, щоб яка небудь нація, живуча в Росії, зверталась до правительства иншої держави. Грузини є переконані, що свої права узискають з цїлим російським народом через побіду російської демократії.

Відтак промовляло ще кількох бесїдників, які заявились проти дальшої дискусиї, позаяк внесок націоналїстів не опираєть ся на конкретних фактах та позаяк дума не має правної запоруки виключити посла по причині його політичних переконань. Внесок націоналїстів відкинено.

Новинки.

— **В храмі св. Юра.** В середу дня 28. червня 1916. о год. 9-тій рано відбуло ся в катедрі св. Юра торжественне, заупокійне богослуженє за душі бл. п. Є. В. цїсаря Фердинанда і

Є. Ц. К. В. Архикнязя Франца Фердинанда та Кн. Софії Гогенберґ, а також за всїх хоробрих воїнів нашої преславної армії, які в теперішний світовий війнї жертвували своє житє за вітчину. Парастас відслужив о. офіціял А. Білецький в супроводі капітули і численного духовеньства при співі хору питомців. На богослуженю були присутні: ц. к. військовість з ексц. ґен. Ф. Рімлем на чолї, радник прав. і дир. поліції Райнлендер, ц. к. комісар правительственний п. Грабовський і члени Української прибічної Ради. Університет заступав др. проф. Студинський, ц. к. Намісництво радник Цоль і і Пежанський. Також і другі уряди вислали своїх репрезентантів.

— **Кіно Червоного Хреста в домі Лисенка.** Довідуємо ся, що команда міста робить заходи, щоби у великій салї муз. тов. ім. Лисенка отворити українське кіно Червоного Хреста. В наслідок того український театр тов. „Бесїда“ мусїв-би грати в салї „Сокола“, що й не буде кривдою для нашої штуки, так як теперішний стан театру вимагає ще довгих і совісних приготовань, щоби виступати перед ширшими кругами.

— **Інваліди Українцї з полону.** Дня 16. с. м. прибули до резервового шпиталя в Літомерицях в дорозї обміни слїдуючі інваліди: Іван Богач п. п. обор. кр. 20, комп. 5; С. Піт п. п. обор. кр. 7, 8 комп.; Василь Семчук п. п. об. кр. 22, комп. 2; Іполит Форчук п. п. 41, комп. 7; Марко Соколюк п. п. 41, комп. 3, Мирон Фединюк п. п. об. кр. 19, комп. 10, Юрко Коваль п. п. об. кр. 18, комп. 12, Іван Максимчук п. п. 58, комп. 8, Василь Костинюк п. п. 40, комп. 9, Мих. Банеш п. п. об. кр. 19, комп. 6, Василь Мідґа п. п. 30, комп. 11, Дмитро Заячук п. п. об. кр. 29, комп. 2, Авретій Кустер п. п. 24, комп. 7. Дм. Пасечнак п. п. об. кр. 20, комп. 3, Андрій Карпіньський п. п. 55, комп. 15, Порфірій Земчук п. п. 58, комп. 12, Яричук Вадор п. п. 24, комп. 8, Гавр. Трощук п. п. обор. кр. 20, комп. 1, Мик. Момофічук п. п. 94, комп. 3, Петро Красїцкий п. п. об. кр. 35, відд. машинових крісів 2, Йосиф Ґлюзґа п. п. об. кр. 20, комп 9, Станислав Карляган п. п. 40, комп. 1.

— **Російський ґубернатор Буковини.** З Букарешту доносять, що цар іменував колишного радника при російськім посольстві в Будапештї, а в послїдних часах місто ґубернатора Бесарабії Арсенїєва ґубернатором Буковини.

— **Право виселенців до військового причинку.** Матїя Мітона з Валї покликано 27 липня 1914 до військової служби. Його жінка та дочка удержувались виключно з його зарібку. Зголосились проте до причинкової комісії в Полї, яка признала їм від дня вступленя Мітона до війська по 1 К. 20 сот. денного причинку. При кінцї мая 1915 р. виселили власти населенє з Валї, в тім числї також жінку Мітона, яка як і иньші не могла вже одержувати причинку з технїчних зглядів. Вона виїхала до Відня та замешкала в таборі виселенців. Коли зголосилась до причинкової комісії у Відни о виплату залягаючого причинку, одержала відповідь, що її не належить ся ніякий причинок, так як від часу побуту в таборі виселенців має безплатне удержанє від правительства. Супроти того внесла Мітонова жалобу до адміністраційного трибуналу, який зніс ореченє причинкової комісії та признав їй повний причинок від дня приймятя до табору виселенців. Адміністраційний трибунал є того погляду, що признанє державної запомоги для виселенця не віднимає йому права до військового причинка.

— **Яворівський повіт** підписав на четверту военну австрійську позичку міліон 800 тисяч корон.

— **Вже не думають про Львів,** Зі Стокгольму доносять: „Реч“ пише: Підчас нашої офензиви говорить ся много про „відбитє“ Львова. По останним вістям однак сконцентровано як раз там дуже великі австро-угорські і німецькі сили, які приневолили нас застановити похід. Фронт Сокуль-Володимир є для нас найбільше непригідний, бо наша лїнія викривилась, а нас все щораз окружують, так що тут треба очікувати дуже поважних боїв.

—**Цариця — умово недужа.** В послїдних часах стан умової недуги цариці значно погіршив ся. Цариця не бере участи в ніяких торжествах. В часї пращаня офіцирів ґвардії в Петроградї, які йшли в поле бою, заступала її княжна Татяна. В Петроградї удержує ся чутка, що цариця є ще в Царськім Селї, та її нервовий ростріій межує з божевілем.

— **Буковинські власти в Кольошвари.** По причинї російського наїзду перенесено буковинське намісництво, дирекцію скарбу та прокураторію скарбу з Дорна Ватри до Кольошвар.

— **Пошести у Львові і в львівськім повітї.** Минулого тижня занедужала у Львові лиш одна особа на черевний тиф і одна на пятнистий. З околичних повітів найбільше загроженим є бобрецький повіт. Провірено там віспу в 5 громадах, пятнистий тиф в 12 громадах, черевний тиф в 3 громадах, а шкарлятину в 4 громадах.

— **Дирекція поліції у Львові оповіщує:** По причинї збільшеного трамваєвого руху замикаєть ся аж до дальшого заряджeня ул. Кілїнського для руху приватних возів, так повозок як і тягарових возів. Нарушаючі сей розпорядок будуть потягнені до строгої відвічальности.

— **Пятнистий тиф в Галичинї.** Від 11 до 17 с. м. провірено в Галичинї 238 занедужань на пятнистий тиф в 23 повітах (59 громадах) у місцевого населеня. На Буковинї зголошено додатково 15 случаїв занедужань на сю пошесть в 4 повітах (7 громадах) у місцевого населеня.

— **Процес Лїбкнехта.** Головна розправа проти посла Лїбкнехта обжалованого о головну зраду, розпічнеть ся д. 28 с. м. Другим оборонцем обжалованого має бути його брат Др. Теодор Лїбкнехт.

ПОМЕРЛИ.

О. Іван Созанський, парох Черга, рогатинського повіта, упокоїв ся в Бозї дня 25 червня р. 1916, в 50 роцї житя, 25 роцї священства. Покійний належав до тих перших орґанїзаторів рогатинського повіта, котрі своїм невсипущим трудом промощували дорогу національній орґанїзації Рогатинщини, яка належала до найбільше занедбаних кутів нашого краю, а яка завдяки щирим робітникам стала взором свідомої громади. Невмолима смерть забрала нам дуже образовану та трудящу одиницю в передоднї великих подій та великої працї. Покійний полишив по собі щирий жаль серед громадянства рогатинського повіта.

ОПОВІСТКИ.

Четвер, дня 29. червня 1916.

Нинї: 29. червня гр.-кат. Тихона чуд, римо-кат. Петра і Павла.

Завтра: 30. червня гр.-кат. Мануіла, римо-кат. Емілїї.

○ Українське педаґоґічне Товариство у Львові, ул. Мохнацького ч. 12, подає отсим до відома, що від 13 липня отвирає приготовляючий курс до першої кляси ґімназійної. Зголошеня приймає п. дир. Микола Мороз, в канцелярії Товариства ул. Мохнацького ч. 12 партер, вечером по год. 6. Можна зголоситись також письменно. Наука буде відбуватись що дня в школї Товариства при ул. Мохнацького ч. 12 аж до реченця вступного іспиту в ґімназії. Оплата за науку буде виносити за цїлий час тільки 10 кор. Оплату складає ся з гори при вписї. Хлопцї з провінції могуть найти приміщенє в інститутї Товариства за відповідною оплатою. Постіль треба привезти свою. Бурса У. П. Т. у Львові, яка в шк. р. 1915/16 не була реактивована, буде отворена для ґімназистів з початком шкільного року 1916/17, що імовірно зачне ся дня 21 серпня. Близші условя принятя до бурси будуть небавом оповіщені в конкурсї в наших часописях.

Послїдні вісти.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 28. червня 1916.

На російськім фронтї.

Під Кутами ворог поновив атаки з таким самим неповодженєм що й попереднього дня. Впрочім на Буковинї і у східний Галичинї нїчо нового.

На полудневий захід від Нового Почаєва наші передні сторожі відперли пять нічних атаків Росіян. На захід від Торчина сильний російский атак зломили ми огнем артілєрії і піхоти. На захід від Сокуля німецькі війська здобули приступом загороду Линівку і кілька иньших становиськ.

На італїйськім фронтї.

Вчера рушили Італїйцї до наступу між Адиґою і Брентою в кількох місцях, а їменно в долинї деї Фоксі над Псубіо, в напрямі Монте Раста і в области положений перед Монт Езебіо. Всї ті атаки відперто кріваво.

Підчас атаків значнїйших ворожих сил на Монте Раста полонили ми 530 жовнїрів в тім 15 офіцирів.

На каринтійськім фронтї ворог поновив свої безуспішні зусиля в відтинку Плєкен. Його атаки були звернені головно на Фрайкофель і Великий Паль. Місцями вивязалась рукопашна борьба. Хоробрі оборонцї вдержались вповні на всїх своїх становиськах.

На прибережнім фронтї бої артілєрії місцями були дуже значні.

Наші летуни обкидали бомбами двірцї і уряджeня військові в Тревізо, Монтебелюно, Віценза і Падуї, та адрійські заведеня в Монфалькони.

На балканськім фронтї.

Нїчо нового.

Заступник шефа Генерального Штабу фільдмаршалок-поручник Ф. Гефер.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На західнім фронтї.

Від каналу Ля Бас до области на південь від ріки Сом неприятель послугуючи ся не раз сильним арматним огнем, а також після висаджeня мін та під ослоною клубів диму й ґазів виконав вивідні наступи, які ми відперли без труду.

Також в Шампанії і на північний схід від Лє Месніль виправи слабших ворожих відділів не повели ся.

На лїво від Мози на узгірю Мертвий Чоловік відперли ми в ночи ворожі відділи, які кидали ручні ґранати. На право від тої ріки Французи після близько 12-годинного насильного огневого підготовленя, яке тривало вчера цїлий день, значними в части свіжо спровадженими силами атакували становиська здобуті нами д, 23 с. м. на узгірю Зимна Земля а також село Флєрі і притикаючі до него від сходу лїнії. Всї ті наступи цїлковито зломано, причім ворог поносив прямо незвичайні втрати спричинені огнем нашої артілєрії, який замикав доступ, а також в борбах з нашою хороброю піхотою.

Коло Дуамон зістрілено ворожого летуна. Дня 25 с. м. поручник Гендорф коло Рукур на північ від Номен розправив ся зі семим з черги ворожим летуном, а іменно з французьким біпляном.

В дальшім слїдстві виявилось, що вістка поміщена в деннім звітї з 23 с. м. начеб серед полонених напасників які заатакували Карльсруге були також Анґлїйцї, не справджуеть ся; всї полонені є Французами.

На східнім фронтї.

В области ґрупи військ Лїнсінґена взяли ми приступом село Линівку (на захід від Сокуля) та російські становиська на полукне від села. Впрочім не зайшла важна зміна.

На балканськім фронтї.

Окрім боїв артілєрії між Вардаром і озером Дойран нема нїчо до оповіщеня.

Начальна управа армії.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Адвокат

Др. ІЗИДОР ГОЛУБОВИЧ

перенїс канцелярію з Тернополя і веде її у Львові, ул. Руська ч. 3. І. пов.

Дентистичне заведене

Д-ра Олександра Барвіньского

при вул. Сикстуській ч. 17.

Виймоване зубів без болю і пльомбоване.

Штучні зуби в кавчуку і золоті.

Українським Січовим Стрільцям роботи виконує ся даром.

Зголошувати належить ся у асистента Наса.

Всїх наук лїкарських

Др. ЛУКА САФІЯН

ординує у Львові в улиці Каспра Бочковского ч. 2., від 8—9 рано і від 1—4 пополудни.

Оголошеня.

Великий портрет

ІВАНА ФРАНКА

виданий тов. „Повітова Січ“ у Львові — коштує 3·— К разом з опакованєм і порученою посилкою. Зголошеня і належитість слати на адресу:

М. Царевич, Львів, Руська 20. (Днїстер).

Українські квіти

на побір воєнного додатку для родин змобілїзованих,

можна набути по цїнї 30 сот. за десять примірників, за попереднім надісланем гроший (також почтовими марками) в Канцелярії Товариства „Просвіта“, Львів, Ринок ч. 10. На почтову пересилку десять примірників треба долучити 10 сот. н

ПОРТРЕТ

українського Митрополита

Андрія гр. Шептицького

насильно вивезеного Москалями 19. вересня зі Львова в глубину Росії.

Князь нашої церкви, з яким звязали ми великі наші надії і перебули спільно і щиро відчуті усі наші гарні і прикрі хвилї — якого імя так симпатичне і дороге для серця кождого Українця, карає ся у московському засланю.

Всїм, що щиро спочувають з Достойним Засланником поручаємо виданий нами портрет.

Цїна портрету 50 сотиків.

Замовляти можна лише 10 штук відразу, що коштує разом 5 корон — а рекомендоване порто 45 сот. Висилає: Канцелярія Товариства „Просвіта“ у Львові, Ринок ч. 10. ст

Краєвий Союз господарсько-молочарський в Стрию

Купує мід у всякій скількости.

Просимо о прібки з поданєм цїни.

Котра з Вп. Пань їдучи до Відня, забрала би з приюта ім. Шептицького мого синка Славчика зі собою, покрию з вдячністю цїлі кошта. — Евген Говикович, Graz, Lazarettgasse 21. 2—3.

Руська Щадниця в Перемишлї

улиця Косцюшки ч. 3.

Принимає щадничі вкладки щоденно в годинах урядових і опроцентовує їх на $4^1/_2$%, починаючи вже від слідуючого дня по дни зложення аж до послідного дня перед днем відобрання.

ВКЛАДКИ в „Руській Щадници“ можна складати особисто в касї товариства, почтовими переказами, грошевими листами, чеками почтової Щадницї, які Дирекція Щадницї на жаданє безплатно достарчає, і в філїях банку австроугорського на рахунок „Руської Щадницї“.

Уділяє позичок: а) гіпотечних платних піврічними амортизаційними ратами на протях літ 10—45 після вибору позичаючого; б) на льомбард ефектів, й на есконт векслів. Справи позичок полагоджує ся можливо скоро.

Всяких інформацій і друків уділяє канцелярія „Руської Щадницї“ ул. Косцюшка. Народний Дім, І. пов., щоденно безкорисно в годинах урядових від 9—1 год. кромі недїль і руських свят.

Після § 14. устава „Руської Щадницї“, затвердженого через ц. к. міністерство внутрішних справ вкладки в товаристві „Руська Щадниця“ в Перемишли надають ся до льокацій пупілярних, фондацийних і т. п. капіталів, має отже „Руська Щадниця“ пупілярну обезпечу. 3

Не від меча і не від куль

гинуть сотки і тисячі людий, старих і малих дїтий а з причини всяких пошестних недуг, як: віспа, тифи, шкарлятина, дезентерія, холєра і т. д. Як бороти ся з сими страшними ворогами учить книжка

Дра Евгена Озаркевича

Порадник гігієнічно-лїкарський

Недуги Пошестні

Книжка написана дуже приступно і зрозуміло, повинна находити ся в руках кождого, хто хоче боронити себе або свою рідню чи ближніх перед страшними ворогами їх здоровля і житя.

Цїна книжки брошурованої 1·— К., оправленої в полотно 1 К. 60 с., на порто рекомендоване треба долучити 35 сот.

Замовленя слати на адресу: Канцелярія Тов. „Просвіта“, Львів, Ринок ч. 10. ч

Краєвий Союз Кредитовий

стов. зар. з обм. пор, 12

у Львові, Ринок число 10.

Маєтковий стан стоваришеня з кінцем року 1914.

Удїли К. 1,051.513·03; Резервовий фонд 63.982·—; Вкладки до обороту 1,791.324·09.

Число членів 1051. — Платить $4^1/_2$% від вкладок ощадности. — Удїл виносить К. 50. — Вписове К. 2. — Дивиденда від удїлів 5%.

Найновійші видавництва Товариства „Просвіта“.

Чекає нас велика річ, Б. Лепкий. З 10 образками. Стор. 40. Цїна для членів Товариства 40 сот., для нечленів 50 сот. „В боротьбі за волю“, Кальнишевський у неволї“ і „Привид Кальнишевського“ та портрети гетьманів — дають зміст книжочки.

„З крівавого шляху Українських Січових Стрільцїв“, збірка оповідань, 5 аркушів друку, 33 ілюстрації. Цїна для членів 90 сот., для нечленів 1 К. 20 сот. Одна і друга книжочка — се боротьба за волю українського народа. Перша, за часів наших гетьманів, Б. Хмельницького, Виговського, Дорошенка, Мазепи, Полуботка, Розумовського, — другої учасниками є Українські Січові Стрільцї.

За попереднім надісланем гроший висилає Канцелярія Товариства „Просвіта“, Ринок ч. 10. пк

На почтову пересилку долучити 10 сот.

Принимаєть ся передплата на періодичні виданя „Союза визволеня України.“

Вістник Союза визволеня України

(по українськи)

виходить що тижня в недїлю, в розмірі 8 до 16 стор. великого формату з ілюстраціями, рік виданя III. Річна предплата виносить 10 к. (4 рублї), піврічна 5 к. (2 рублї), квартально 3 к. (1·20 рубл.), цїна поодиноких чисел 15 сот. (8 коп.), подвійних чисел 30 сот. (15 коп.)

Ukrainische Nachrichten

(по нїмецьки)

виходить що тижня в недїлю, в розмірі одного ґазетового аркуша, рік виданя III. Річна передплата виносить 4 к., квартальна 1·20 к., місячна 40 сот., цїна поодиноких чисел 10 сот. Оба органи Союза стоять на становищи самостійницьким, безпартійнім і всеукраїньским.

Редакція й адміністрація обох органів „Союза визв. України“: Wien, VIII., Josefstädterstrasse 79.

Сміяти ся

не є гріхом, як ще побуджує нас до сміху влучний, невинний дотеп.

Твори Степана Руданського

мають власне сї гарні прикмети, що читаючи їх піддаємо ся веселому настрою. А добрий гумор і дотеп в теперішних часах — се одинока муніція проти зневіри і скуки.

Твори Степана Руданського

містять ся у трех томах. Кождий том коштує по 2 К. 50 сот. у полотняній оправі, по 2 К. у звичайній оправі. На порто рекомендоване треба додати ще 55 сотиків. Висилає: Канцелярія Товариства „Просвіта“ у Львові, Ринок ч. 10. ч

При полагоджуваню закупна просимо покликувати ся на „Українське Слово“.

Видає і відвічає за ред.: Д-р. Сидір Голубович. Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.